

Mõnda lõppetas wallelik juttu, ja kuñingas ütles: Teie peate mul isse teejuhhiks kasa tullema, fudda muido senna oškan? Ma ollen kül mõnda Lätti-maast kuulnud, ka Kura- ja Littuse-maa nimi, Tartu- ning Tarapais mul mönikord förwa kost-nud, agga Marrika-põesas ja Tölparro-allikas on mul olles teadmata; kas ebf ollete jäalle wallet mulle luiskanud? — Reinowadder kostis: „Wai ma teid faugele juhhatasin? Olleksin teid Inglis- ebf Turgi-maale otsuma läffitanud, siis wöitsite kahherwahhel olla. Miks päätest teie ni uskmata ollete? Kõit mis tunnistasin on töest liggimail Lätti-maal leida. Küssige foggekonnas ühhe ebf teise ellaja käest, kas nemad nimetud fohtasi ei tunne?“ Seal kutsuti jänes Urgpuüs kuñinga ette, kes fui awa leht wabisedes senna astuē. Reinowadder üidis: „Aötuge julgest liggemale, teie peate kuñingle wandeaga tunnistama, kas teate kus Marrika põesas ja Tölparro allikas on? Jänes kostis: Tean kül; need sohhad on sures liwa nõrimes, Tölparro-allikas seisab Marrika-põesa liggimail. Marrikast kutsutakse sedda kaddaka põesast, kus wašal aeal oinas Kohhetella issa sallamahi flubbimarki rahha teggi funni tedda finni wöeti ja Ria turtul kaaki pandi. Ollen seal paljogi külma ja nälgja kannatanud, fui mönieforta farjafoera Krantsi eest senna pakkko putkasin. Reinowadder ütles Urgpuüfile: „Teie wöite ärraminna; kuñinga issand on teie teejuhhatamisega rahbul. —

Xmas Reinowadder! ütles kuñingas lahfe sõnaga: ärge pange pahhaks fui äffilisel meekel teie juttu ei uskund, ja tulge mulle isse teejuhhiks kasa. Kawwal rebbane wästas: „Wägga önnelik oleksin, fui mul wöimalik oleks täna teiega seltsis Lätti-maale minna; agga ei tohhi sedda tehha. Abbenedes pean teile tunnistama, fudda üksford paasto aeal efsin ja se läbbi firriko nuhtluse alla langesin, et mind foggodusest wälja lükktati. Ommie enne walget tahtsin Ku-salusse minna, firja ning muid patto andeks palluma. Jõuan sealt wabbandatud taggas, siis tohhin julgest teie förwas föndida. Lahhafsin täna sedda tehha, wöiksid möningod lortiseda: mis põrane luggu se on, meie kuñinga issand peab Reinowadderiga sõbrust, fedda isse ilja aea eest surma mõistis, ja kes pealegi firriko wande al seisab. — Teie näte, armoline kuñingas, möñusain on fui täna teine teisest lahfume.“ — Tõssi kül! ütles kuñingas: mul ei tulnud sedda meeles. Söbrus piddamine teiega ei lähhe mul enne forda funni ennast firriko nuhtluse alt ollete peastnud. Jänes ebf möñi mu ustav mees wöib mulle teejuhhiks tulla. Ma annan teile armolikult lubba, ommiko warra teele minna. Taewas sago teie wagga teefäiki iggapiddi önnistama, ja aitko teid meeleparrandusele!